

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas complectens arbores, frutices, herbas, plantas ter

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369547365>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

LOG Id: LOG_0089

LOG Titel: Caput Quinquagesimum Secundum. Adianthus volubile. Capey. - Twee en Vyftigste Hoofdstuk. Het flingerend Adianthus

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN369544501

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN369544501>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369544501>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Quidam etiam fuerunt, qui hanc pro *Saxifragia Anglorum* habebant, ac radices in decoctis adhibebant, quæ contra Nephritidem præparabant, sed quantum novi sine successu. Hitoënses vulnerarium esse putant herbam, recentia enim masticata folia vulneribus inponunt recentibus & levibus. Tertia specie quidam utuntur pro vero *Adiantbo nigro*, totamque aquæ incoquunt herbam, quam frigescere sinunt, qua caput lavant, ut capilli ex crescere cum successu quodam.

Tabula Trigesima secunda

Ad Figuram primam *Dryopteris* exhibit arboream.
Figura secunda *Adiantum* exhibit volubile minus, ac quidem tertia speciei ramus est inferior, quum Fig. 3. sit ramus superior, cunque hoc *Adiantbo* convenit *Filix scandens*, per pulchra, Brasiliiana *Breynii Centur. pag. 96.* & *Tsjeria Vallipanna H. Malab. part. 12. Tab. 34.*

CAPUT QUINQUAGESIMUM SECUNDUM.

Adiantum volubile. Capey.

Peculiaris herba in hisce obcurrit insulis, quæ ambit inter *Adiantum* & *Hemionitidem*, ab utrisque tamen differens, ita ut pro peculiari eam habeam plantam, cuius solus sapor testatur ad *Filicum* genera pertinere, atque decimam ipsorum constituit speciem. Vulgo dividitur in majus & minus. Atque quodvis iterum subdividitur in suas varietates, sed ad meliorem cognitionem tres ejus constitui primarias species sequenti modo.

Primo. *Adiantum volubile polypoides*, prima species est, major cognominata, quæ caules gerit rotundos, longos, & volubiles, qui instar fili proximis fere circumvolvunt fruticulis, in nullos laterales ramos distincti, sed in amplis interstitis locantur pinnæ foliosæ, binæ ac binæ directe sibi obpositæ, quevis autem folium gerit, in quinque longas lacinias distinctum, ita ut quævis lacinia peculiare formet folium, suntque instar quinque digitorum extensæ.

Quodvis folium sex, immo novem pollices longum est, ac bifidum, inferior pars digitum longa est, ac transversalem lata, vulgaris *Filicis* formæ, & instar *Lonchitidis* firmum, glabrum, ac subtilibus transversalibus venuis pertextum, orisque æqualibus. Superior & longior pars angusta est cauda, oras gerens circinnatas & dentatas instar fimbriæ, seu initia barbae piscis Polypi.

Cuncta folia in medio firmum gerunt nervum, cunctique quinque inferius propre majorem concurrunt caulem, unde folium tensum est, sed ipsorum caudæ flaccidae sunt. Sapor fatuus est, ac parum *Filicinus*. Caules seu funis nudus est, rotundus, pennæ crassitiem habens, adeoque latus, ut neutiquam diffringi possit, sed vi & magno labore abrumpi. Radix fibrosa est, non ingens, sed firmiter terræ infixa.

Nomen. Latine *Adiantum volubile polypoides*; Malaise & Amboinice *Capey gorita*, in Loehoca Rabey & Ribey, uti & subsequens species.

Secundo. *Adiantum volubile medium*, similis quoque est rotundus & longus funis, pennam crassius, & infragilis, cui ad unius alteriusve spithamæ spatium bini incident foliosi caules, quorum quisvis folium gerit profunde dissectum, & in quinque lacinias distinctum, quarum tres peculiarem formant collectiōnem, ac binæ aliae breviiores sunt, octo & novem pollices longæ, ultra unum latæ, glabrae, æquales, & firmo medio nervo extensæ, densis & parallelis costulis pertextæ, a prioribus diversæ, quum non istas longas gerunt in laciñis caudas. In hujus funis superiore parte tres modo quatuorve laciñæ excrescent, & in summo binæ tantum in uno conspicuntur folio, quæ fere tempore in alias distinguunt laciñias.

Radix est uti prioris. Huc pertinet altera species a præcedente haud multum differens, excepto quod folia in septem & octo laciñias sint distincta, ac subtilis eleganter picta nigricantibus lineolis, ac si scripta esent.

Daar waren ook eenige, die het voor een *Saxifragia Anglorum* bielden, en de wortelen onder de dranken namen, die ze tegens 't graveel toe bereiden, dog zoo veel ik weet zonder succes. De Hitoënses willen een wonderkruid daar uit maken, leggende de gekauwde bladeren, op versche en ligte wonden. De derde zoorte gebruiken zomige voor 't opregte *Adiantum nigrum*, en koken 't gebeide kruid in water, 't welk ze koud laten werden, en het hoofd daar mede wassen, om het haair te doen groeien, 't welk nog al eenige succes heeft.

De twee en Dertigste Plaat

Wyft aan in de eerste Figuur het Boom *Dryopteris*. De tweede Figuur vertoont het kleine slingerend *Adiantum*, en wel den tak van de onderste bladeren, daar de derde Figuur is een takje van de voorste bladeren, en met dit *Adiantum* komt overeen de klimmende zeer schoone Brasiliânsche Vaare van *Breyn. Centur. pag. 96.* en de *Tsjeria Vallipanna H. Malab. part. 12. deel, Tab. 34.*

TWEE EN VYFTIGSTE HOOFDSTUK.

Het slingerend Adiantum.

Daar is nog een zeltzaam gewas in deze Eilanden, 't welk twyfelt tussen *Adiantum* en *Hemionitis*, dog van beide zoo verschillende, dat ik 't voor een byzonder gewas houde, en waar van alleen de smaak getuigt, dat het onder de Vare geslagen bevoort, uitmakende de tiende zoorte van dezelve. In 't gemeen verdeelt men 't in groote en kleine. Zynde ieder weder onderdeelt in zyne veranderingen, dog om beter verstant willen heb ik 't in drie hoofdzoorten verdeelt, zoo als volgt.

I. *Adiantum volubile polypoides*, is de eerste zoorte de groote bygenaamt, dewelke heeft ronde, lange, en slingerende steelen, die zig als een touw om de naakte ruitigen vlegten, en in geene zydetakken verdeelen, maar aan wyde tussenplaatzten staan de bladdragende steelen, twee en twee regt tegens malkander, ieder dragende een blad, in vyf lange snibbelen verdeelt, zoodanig dat yder snibble een byzonder blad maakt, die als vyf vingeren uitgebreid slaan.

Ieder blad is ses en negen duimen lang, in tweeën verdeelt, de agterste helft is een vinger lang, en een dwersvinger breed, van gemeene Vare satzoen, als *Lonchitis*, stijf, glad, met subtile dwersaartjes, en evene kanten, de voorste en langste helft is een smalle steert, met gekruerde en gekertelde kanten als franjen, of als de buarden van den vis *Polypus*.

Alle bladeren hebben in de midden een stijve zenuwe, alle vyf agter by den hoofdsteel zamen stootende, en het blad gespannen houdende, maar de staarten hangen flap. De smaak is laf, en weinig na Varen trekkende. De steelen of het touw is kaal, rond, in de dikte van een schaft, en zoo taai, dat men het geenzins doorbreken kan, maar wel met kragt en groot gewelt afrukken. De wortel is vezelig, niet groot, maar vast in de aarde houdende.

Naam. In 't Latyn *Adiantum volubile polypoides*; in 't Maleits en Amboins *Capey gorita*; op Loehoe Rabey en Ribey; gelyk ook de volgende zoort.

II. *Adiantum volubile Medium*, is ook een diergeleyke ront, en lang touw, een schaft dik, en onverbrekelyk, daar aan wel een span of twee van malkanderen, twee bladdragende steelen staan, yder dragende een blad diep gesneeden, en in vyf lappen verdeelt, waar van de drie een byzondere vergaderinge maken, en de twee andere kortere, ook agt en negen duimen lang, ruim een breed, even, glad, met haer stijve middenzenuwe uitgerekt staande, met digte parallele ribbekens doorrege, van de voorgaande verschillen ze hier in, dat ze de lange steerten aan haer snibbelen niet en hebben. Aan het voorste van dit touw ziet men maar drie of vier snibbelen, en aan 't allervoorste ziet men maar twee aan een blad, die zig met ter tyd in andere verdelen.

De wortel is gelyk aan 't voorige. Hier toe behoort nog een zoorte, van de voorgaande niet veel verschillende, behalven dat de bladeren in zeven of agt snibbelen verdeelt zyn, en van onderen aardig geschildert, met zwartagiige linien, als of ze beschreven waren.

Nomen. *Adiantum volubile medium*; Malaice & Amboinice *Capey besaar*; in Lœhœa *Rabey & Ribey eta*; Ternatice *Gomubo & Gumuba*. Secunda species majoris dicitur *Capey tullis*; Ternatice *Gumoba gogila*; Baleyice *Hatta*

Tertio. *Adiantum volubile minus*, funis quoque est volubilis, multis tenuibus flagellis fese circa fructes circumvolvens, haud multo crassior filo ligatorio, binasque habet varietates. Prima caules gerit ex nigro fuscis, qui fese dividunt in alios laterales, quibus in amplis interstitiis bina locantur folia sibi oposita, & transversalia, acsi petiolis suis inposita essent ipsis, quodvis fese quoque dividit in tres vel quinque lacinias, tenues admodum & angustas, digitus articulum longas, ad oras fimbriatas, haec autem fimbriæ magis in superioribus conspicuntur foliis, inferiora autem & vetustiora simplicia sunt, & a superioribus ita differunt, ut binæ diversæ haberentur plantæ.

Altera varietas caules gerit pallide virentes, ac folia simili modo locata, sed minora, aliasque formæ, illis Adianti magis adcedentia, non enim ultra unguem magnâ sunt, ac fere trigona, seu instar Trifolii; bina ternave simul locata, nec fimbriata. Inferiora ac vetusta longiora & angustiora sunt, minorem fere digitum longa, hic & illic in minores lacinias distincta, ita ut superiora & inferiora tanquam diversarum plantarum haberentur. Utræque radicem gerunt fibrosam, terræ firmiter infixam, adeoque foliosæ sunt, ut herbas penitus tegant, quibus incumbunt.

Nomen. Latine *Adiantum volubile minus*; Malaice *Capey papua*, & *Capey alus*; Ternatice *Gomoba papua*; in Lœhœa *Sickey*; Baleyice *Pacu rambat*.

Alli hoc *Capey* modo dividunt in majus & minus, sed majus subdividi oportet in tres species, & minus in binas.

Locus. Omnes haec plantæ sub fruticulis crescunt humilibus, quibus fese firmiter circumvolvunt, pictæ & circinnatæ ad fluminum ripas amant crescere, ubi locus est umbrosus, & densus per fruticulos. Minus in hortis & ad sepes provenit. Transplantari etiam potest, si cui lubet.

U/s. Binæ majores species eundem habent usum, inferiores enim funes eliguntur, in frusta scinduntur orgyam longa, finduntur, ipsorumque interna viridis medulla eximitur & abjecitur, cortex dein in tria quadravæ finditur loramenta, quibus stramineæ capulæ Totombo dictæ, nostratisbus vero Tomtommen, uti & corbes, similiaque nexa opera ad oras consuuntur vel prætexuntur, haec enim loramenta durabiliora ac solidiora censentur quovis ligaculo, atque haec fissæ seponi & servari possunt. Minores species huic operi ineptæ sunt, sed adhibentur in nuptiis & diebus festis ad ædium postes & arcus festales ipsis ornandos, quum speciosa sit herba.

Multi Chirurgorum nostrorum minore utuntur species loco Capilli veneris, quo nomine illam etiam deontant, sed meo judicio sine ullo fundamento, ad species enim Hemionitidis pertinet, cuius in Europa unica quoque reperitur species, incisa gerens folia. Cæterum tam major quam minor in Medicina etiam adhibetur, utriusque enim folia contunduntur cum pauxillo Curcumæ, aqua salsa, & cellulis nidi Vesparum, quæ bono cum successu inponuntur artibus luxatis & combustis.

Inquirendum est, an non sit una eademque planta cum *Mippi*, seu *Caja baba*, quæ in India Occidentali & quidem in Brasilia crescit, & commemoratur a *Dodonæo* in Appendix Cap. 30. pag. 1440. scribens parvam esse herbam, circa arbores fese volventem instar *Convolvuli*, ipsiusque virides ac teneras plantulas concisissas contusis & fissis inponi artibus, qui inde curantur, immo ipsa fracta ossa. Quidam etiam dicunt, internas fibrillas, ex quibus hic conligitur funis, in Brasilia adhiberi ad trabulas connectendas.

Cunctarum *Cayay* specierum teneros circinnos seu cymas eligunt Baleyenses, antequam in folia explicentur, quas Musæ folio involvunt, sub cineribus torrent & edunt, dulce enim præbent olus.

Bauhin. libr. 37. cap. 9. *Polytis polycipes* *Laciñiata Clusi* folia habet, quorum mucro in multis apices divisus est, quæ convenit cum nostro *Capey* majori.

Naam. *Adiantum volubile medium*; in 't Maleits en Amboins *Capey besaar*; op Hoeloe Rabey, en Ribeyela; op Ternaten *Gomubo*, en *Gumuba*. De tweede zoorte van 't groote heet *Capey tullis*; op Ternaten *Gumoha gogila*; in 't Baleits *Hatta*.

III. *Adiantum volubile minus*, is ook een zeldzaam gewas, met vele dunne ranken, zig om de ruigten slingerende, niet veel dikker dan bindgaarn, en heeft twee veranderingen. De eerste heeft zwart-bruine steelen, die zig in andere zydesteelen verdeelen, waar aan in wyde tuftjes plaatzen, ook twee bladeren tegens malkanderen staan, en regt dwars, als of zy met bare steelen daar op gelegd waren, ieder verdeelt zig mede in drie, of vyf snibbelen, die zeer dun, en smal zyn, een lid van een vinger lang, aan de kanten met zeer gekrulde franjen bezet, dog deze franjen ziet men meer aan de voorste bladeren, want de agterste en oudste zyn schier slecht, en verschillen van de voorste, zoo dat men 't voor twee planten zoude aanzien.

Het tweede heeft ligt-groene steelen, en de bladeren in diergelyke situatie, maar nog kleinder, en van een ander satzoen, die van *Adiantum* nader komende, want ze zyn niet boven een nagel van een vinger groot, schier driekantig, of als klaverbladeren, twee en drie by malkander staande, en zonder franjen. De oudste agterste werden langer en smalder, schier een kleine vinger lang, ook hier en daar in kleindere lapkens verdeelt, zoo dat men de voorste en agterste mede voor diverse plante zoude aanzien. Beide hebben een vezelagtige wortel, die vast in de aarde boud, en zyn zoo digt bebiad, dat ze de ruigte bedekken, daar ze op leggen.

Naam. In 't Latyn *Adiantum volubile minus*; in 't Maleits *Capey papua*, en *Papey alus*; op Ternaten *Gomoha papua*; op *Loehoe Sickey*; in 't Baleits *Pacu rambat*.

Andere verdeelen dit *Capey* maar in groot en klein, dog het groote moet men onderdeelen in drie soorten, en het kleine in twee.

Plaats. Alle deze gewassen vint men onder de laage ruigte, daar ze zig vast omslingeren. De geschilderde en gekrulde willen aan de kanten van rivieren wassen, daar 't schaduwagtig, en de ruigte wat dik is. Het kleine komt ook in de tuinen, en langs de beggens op. Het laat zig ook verplanten, als men wil.

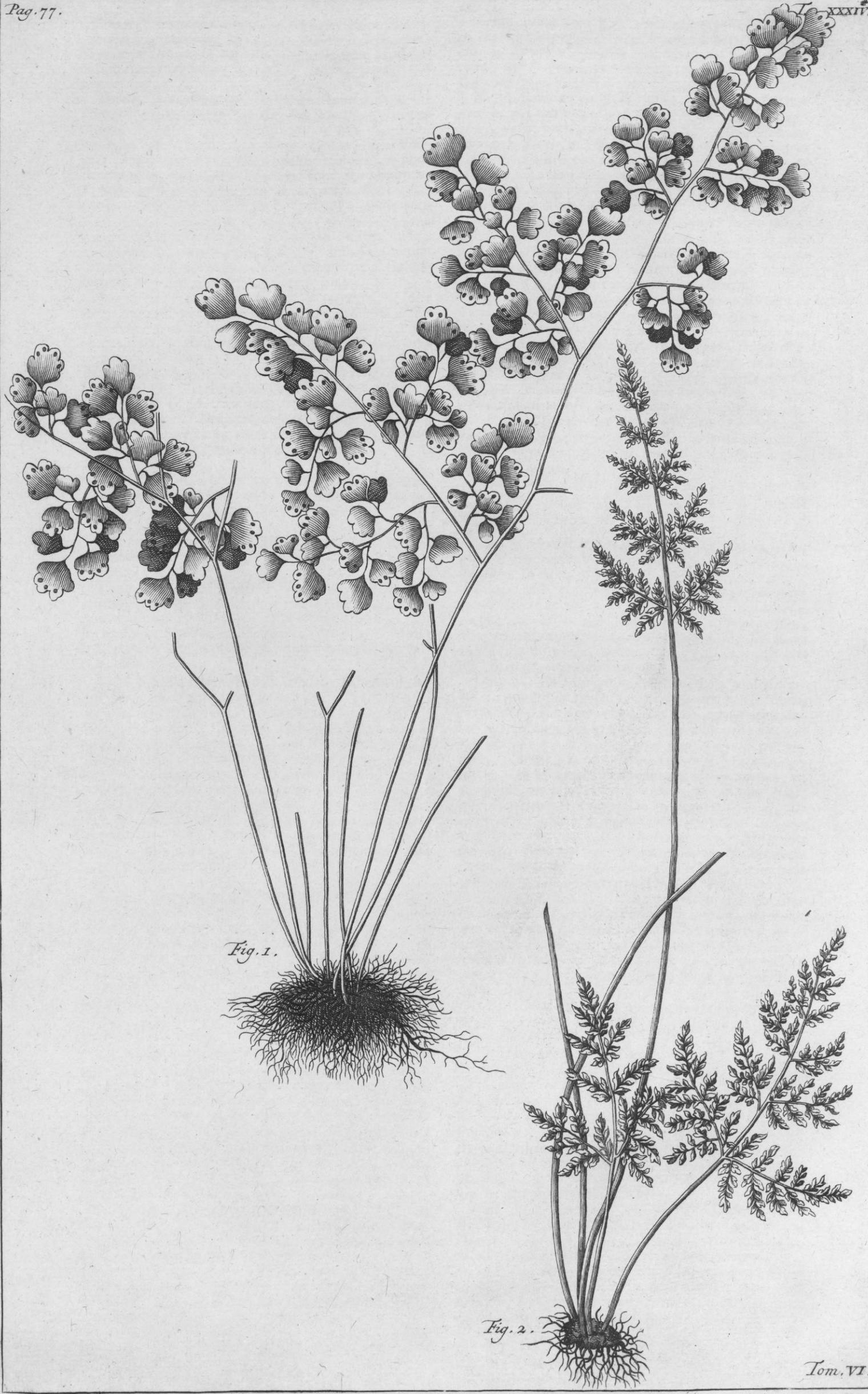
Gebruik. De twee grote soorten hebben eenderlei gebruik, want men neemt de onderste steelen van het touw, snyt die in stukken van een vadem lang, slyt die open, en trekt het binnenste gras-groen, en weke berte uit, dat men weg snyt, de schorze slyt men in drie of vier riepen, waar mede men de strooye koffertjes Totombo genaamt, en by onze Tomtommen, als ook korven, en diergelyke goet aan de randen benaait, of onzoomt. Want men deze riempjes voor vaster en durabelder houdt, als eenig ander bintwerk, men kan de opgesplete riempjes wegleggen, en bewaren. De kleine soorten dienen bier toe niet, maar werden gebruikt op Bruyloften en Feestdagen, om de stylen der huizen en Feestbogen daar mede te behangen, dewyl het een cierlyk gewas is.

Veele van onze Chirurgyns gebruiken 't kleine voor *Capillus veneris*, dewyl zy 't ook zoo noemen, dog mynes oordeels zonder fundament, want het behoort onder de zoorte van *Hemionitis*, van welke men in Europa ook een zoorte vint met gesnibbelde bladeren. Anders zoo wel het groote als 't kleine werden ook in de Medicynen gebruikt, want men neemt de bladeren, stoot die met een weinig *Curcuma*, zout water, en celletjes van een *Wespen-neft*, dewelke men met goed succes op verstuikte en gebutte leeden bindt.

Het staat te bezien, of het niet een en 't zelve zy met bet *Mippi*, of *Caja haba*, 't welk in West-Indien en Brasil waft, en aangebaalde staat by Dodonæus in zyn Appendix Cap. 30. pag. 1440. scribende, dat het een klein kruid zy, zig om de boomen begtende als *Veit*, en zyne jonge groene struiken klein gestooten, op de gekwetsste en gepletste leeden gelegt, genezen dezelve, en beelen de gebroke beenderen. Zommige zeggen, dat de binnenste vezelingen, waarvan dat touw verzamelt is, in Brasilien dienen om de balken mede te binden.

Van alle zoorten van 't voorschreeven *Capey*, nemen de Balyers de jonge krullen, eer de bladeren hun openen, doen die in een *Pissang* blad, braden 't onder heete aße, en eeten 't aldus, want het geeft een zoet moeskruid.

De Philijs *polycipes* ingesneden bladeren gevende van *Clusius*, by *Bauhinus* libr. 37. cap. 9. beschreven, heeft bladeren, welkers einde in veel punten uitloopt, en welke overeen komt met onze grote *Capey*.

Tabula Trigesima tertia

Adianthum exhibet *volutile majus*, sive *Polypoides*, ac quidem primam ejus speciem, cui proxime adcedit *Phyllitidi* multifidae adfinis *Filix scandens* in pinnas tantum divisa, oblongas, angustas, non crenatas *Sloan.* *Hist. Jam. Tom. I. Tab. 46. fig. I.*

CAPUT QUINQUAGESIMUM TERTIUM.

Capillus veneris. Micca miccan utan.

Undecima inter Filices species est elegans ac tenera herbula, cum vero Capillo *veneris* proxime conveniens, ac pro eo habenda. Multi exsurgunt tenues rectique caules una ex radice, vix fili nautarum crassitiem habentes, pedem vel ultimam alti, ex ruffo & nigro colore splendentes, glabri, nudi, interne cavi & fragiles, tenuibus caulinulis, nigro Accarbarum simillimi. Hi sepe dividunt irregulariter in plures laterales ramulos, ex ruffo quoque colore nigri & splendentes, quorum superiores adeo subtiles sunt, ut setum equinum vel capillum feminæ referant, quibus vero peculiare gerit foliolum, Rutaceum quasi, magnitudine nummi Germanici, sed trigonum, quorum superius latus latissimum est & ibi dentatum, quedam vero profundius incisa sunt, instar Apii, ac praesertim tenera, ac præterea juxta oram superiorem rotundis punctulis notata, ut & ruffis quasi oculis, qui sensim nigrescunt, foliolum hoc porro tenerrimum est, tenuissimum, ac late virens, atque ad quamvis incisionem subtus decurrit subtilis venula per folii longitudinem. Quædam foliola in bina vel tria segmenta profundius incisa sunt instar Apii, ita ut incolæ pro ejus specie hanc habeant, ac sic nominent.

Nullum habet saporem nisi leviter Filicinum. Radix vilis est, muscosa, ex brevibus, ruffis, & muscosis fibrillis constans, non repens, licet plurimæ semper plantulæ conjunctæ sint.

Nomen. Latine *Capillus veneris Amboinicus*; Malaiæ & Amboirice *Micca miccan utan*, quasi dicas *Apium silvestre*; quum Amboinenses illum pro hoc habent, quod tamen erroneum est.

Locus. In Amboina raro eum inveni, ac fere solummodo in regione Lariques, semper in solo argilloso luteo ad montium pedes, & ad ripas altas ex simili terra constructas, ubi humidum est, & guttæ ex terra exsudant. In monte crescebat, in quo Lariques regio sita est, uti & in litore alto haud longe sita a rupe dicta Cono faccharario nostratisbus. Quæ in acutis & præruptis crescit scopolis, crassiora & firmiora gerit folia, magisque incisa, cum *Dryopteris* convenientia.

Usus. Quum tam raro reperiatur, usus ejus apud incolas ignotus est, sed puto in omnibus rebus posse adhiberi loco veri *Capilli veneris*.

Tabula Trigesima quarta

Ad Figuram primam *Capillum Veneris* exhibet *Amboinicum*, cum quo convenit *Adianthum fruticosum*, *Coriandri* folio, *Jamaicense*, pediculis foliorum politiore nitore nigricantibus *Plukn. Almag.* pag. 10. & *Phyt. Tab. 254. fig. I.* & *Adianthum ramosum* pediculis lucidis & nigris *Plum. Tab. 95. de Fic. Amer.*

Figura secunda *Dryopteris fistul campestris.*

De drie en Dertigste Plaat

Vertoont het groote slingerende *Adianthum polypoides*, en wel de eerste soort daar van, aan welke het naaste komt de *Vaare*, gelyk aan de veel verdeelde Hartstong, verdeelt in langwerpige, smalle, en niet getande bladen van *Sloan.* *Hist. Jam. Tom. I. Tab. 46. fig. I.*

DRIE EN VYFTIGSTE HOOFDSTUK.

Het Venus-haair.

De elfde zoorte onder de vare Kruiden, is een schpon en teer kruidje, met de regte *Capillus veneris* naast over een komende, en oos daar voor te houden. Daar schieten vele dunne regte steelen uit eene wortel, schaars zoo dik als een zeilgaarn, een voet, of een elle hoog, uit den rossen, en zwart blinkende, glad, kaal, binnen bol, en breekzaam, de dunne ryskens van 't zwart Accarbarum heel gelyk. Deze verdeelen hun zonder order in vele zydetakjes, mede uit den rossen zwart-blinkende, waar van de bovenste zoo zubtel zyn, als een paardehaar, of vrouwenhaar, ieder draagt een byzonder blaadje als van een Ruite, in de grootte van een Duitzen penning, dog driezydig, waar van de voorste de breedste is, en aldaar gekerft, zommige ook dieper gesneden als een *Apium*, inzonderheid de jonge, en daar en boven langs de voorste zyde, met ronde puntjes, en rosse oogjes bezet, die met 'er tyd zwartagtig werden, voorts is het blaadje zeer dun, teer, blyde-groen, en na yder kerfje loopt van onderen een zubtel adertje, in de lengte van 't blad. Zommige bladeren zyn twee of drie delen dieper gesneden, als een *Apium*, zoo dat bet de Inlanders voor een mede zoorte daar van aanzien, en ook zoo noemen.

Zy hebben gants geen smaak, dan een weinig na Varen trekkende. De wortel is gering, mosagtig, van korte, roffe, en mede mosagtige vazelingen gemaakt, niet kruipende, hoewel men altyd vele struikjes by malkander vind.

Naam. In 't Latyn *Capillus veneris Amboinicus*; in 't Maleits en Amboins *Micca miccan utan*, quasi dicas *Apium silvestre*; dewyl 't de Amboinen daur voor aanzien, daar in ze nogtans ongelyk hebben.

Plaats. Ik heb 't in Amboina zeer weinig gevonden, en schier alleenig in 't District van Larique. Altyd op een gele kleigront in 't hangen der bergen, en aan steile oevers van diergelyke aarde gemaakt, daar 't vogtig is, en de droppels uit de aarde sweeten. Het stond aan den berg, daar de Negorye Larique op leid, als mede op een steil strand, niet verre van de Klip zuckerbroodje genaamt. Het geene op scherpe klippen wajt, heeft dikker, en sterker bladeren, meer gesneden, en met het *Dryopteris* over een komende.

Gebruik. Dewyl het zoo weinig gevonden wert, is zyn gebruik by de Inlanders nog onbekent, maar ik boude het daar voor, dat het in alle dingen mag gebruikt werden, als opregte *Capillus veneris*.

De vier en Dertigste Plaat

Vertoont in de eerste Figuur het Amboinsche *Venus-haair*, waer mede overeenkomt het heesteragtige Javaansche *Adianthum* met het blad van de *Coriander*, en de steelen der bladeren zwart, glad blinkende van *Plukn. Almag.* pag. 10. en *Phyt. Tab. 254. fig. I.* en het takkige *Adianthum* met heldere en zwarte steelen, van *Plum.* over de *Americaanse Vaaren*, *Tab. 95.*

De tweede Figuur verbeeldt de *Velt Dryopteris*.